

עת"א 19470/09/21 - רבחי גזאונה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 19470-09-21 גזאונה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת מרב גרינברג
העותר	רבחי גזאונה (אסיר)
נגד	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
משיב	

פסק דין

העותר, תושב אזור המרצה מאסר, מלין כנגד חישוב שגוי של תקופת מאסרו.

העותר מרצה מאסר בן 13 חודשים בגין הרשעתו בעבירת תקיפה לפי סעיף 211 לצו הוראות הביטחון (נ"ח) התש"ע-2009 ועבירה של כליאת שווא. העותר מסווג כאסיר פלילי, קטגוריה א'.

העותר החל לרצות מאסרו ביום 7.3.2021, תום מאסרו ביום 5.2.22, מועד שחרורו המנהלי ביום 8.1.22.

העותר, באמצעות ב"כ עו"ד ר.בן-שבת, סבור שנפלה שגגה בחישוב תקופת מאסרו וכי הוא עומד בתנאי תיקון 54 והוראת שעה לפקודת בתי הסוהר (להלן: "תיקון 54 לפקודה") וזכאי לניכוי תקופת שחרור מנהלי "כפול". ב"כ המשיב מבקשת לדחות את העתירה, לטענת המשיב, העותר, שהורשע בעבירת בטחון אינו עומד בתנאי תיקון 54, ולכן אינו נופל בגדר המקרים הזכאים לניכוי תקופת מנהלי "כפול".

דין והכרעה

עיינתי בעתירה ובכתב התשובה, ולאחר שבחנתי היטב טענות הצדדים, מצאתי לדחותה.

תיקון מס' 54 לפקודה, שנכנס לתוקף ביום 7.11.18, הוא חלק מסדרת צעדים אותם נקטה המדינה במטרה לתת מענה לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין בבג"צ 1832/14 **האגודה לזכויות אזרח ואח' נ' שר הביטחון**, בו נקבע שיש להגדיל את שטח המחיה המוקצה לכל אסיר. התיקון לחוק מתבסס על מנגנון השחרור המנהלי הקיים בפקודה

ומקנה למשיב את הסמכות לשחרר אסירים, לפני תום תקופת מאסרם, כדי להקל על הצפיפות במתקני הכליאה. בחוק שאושר, נקבע כהוראת שעה לשלוש שנים, כי התקופות המרביות של השחרור המנהלי יורחבו ובכך לצמצם עוד יותר את התפוסה במתקני הכליאה (הצ"ח הממשלה-1229 מיום 30.5.2018).

לפי לשון החוק, יחול התיקון על ציבור האסירים כמפורט בסעיף 3(2) לתיקון. בסעיף 3(ב) לתיקון מנויות אוכלוסיות האסירים שהתיקון לא יחול בעניינם, ובין היתר, כפי שמפנה המשיב בכתב התשובה, מי "**שהורשע בידי בית משפט צבאי בהגדרתו בתקנות לשעת חירום (יהודה ושומרון- שיפוט בעבירות ועזרה משפטית) התשכ"ז-1967, כפי שהוארך תוקפן ותוקף נוסחן בחוק, מעת לעת, בעבירה נגד בטחון המדינה שנקבע בצו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה ושומרון)(מס' 1651) התש"ע-2009, בצו אחר שהוציא המפקד הצבאי באזור או בתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945, בתוקפן באזור**" (סעיף 3(4) לתיקון).

העותר שלפנינו הורשע בעבירה של תקיפה לפי סעיף 211 לצו 1651. המחלוקת בין הצדדים בעתירה שלפנינו נוגעת לשאלה, האם הרשעתו נכללת בגדר העבירות המוחרגות מתיקון 54 לחוק כטענת ב"כ המשיב או שמא, מדובר בעבירה שאינה עבירת בטחון ומאפשרת לנכות ממאסרו תקופת מנהלי כפול, כטענת ב"כ.

במסגרת הדיון שהתנהל לפנינו, טענה ב"כ העותר ארוכות, כי העותר הורשע בעבירת תקיפה שנסיבותיה אינן בטחוניות, לראיה סיווגו שונה מאסיר בטחוני לאסיר פלילי, ולפיכך לא ניתן להגדיר את מעשיו כעבירה נגד בטחון המדינה. במעמד הדיון לא הונח לפנינו נוסח צו 1651 ולכן עלה קושי להגיע להכרעה במושא העתירה.

לאחר הדיון, המציאה ב"כ המשיב לעיוני את נוסח צו 1651, ולאחר שעיינתי בו, דומה כי התשובה לשאלה שבמחלוקת אינה מורכבת ומצויה בלשון הצו והחוק. בסעיף 3(4) לתיקון 54, נקבע כי אסיר שהורשע בעבירת בטחון לפי צו 1651 אינו זכאי לשחרור מנהלי "כפול". סעיף "ההגדרות" לצו, סעיף 1, מגדיר "עבירת בטחון" כעבירה מבין העבירות המנויות בתוספת השלישית לצו זה. עיון בתוספת השלישית לצו מעלה, כי סעיף 211 בו הורשע העותר נכלל בין עבירות הביטחון. המסקנה המתבקשת היא שהעותר הורשע בעבירת בטחון לפי צו 1651, ומכאן, שנכלל בגדר קבוצת האסירים המוחרגת מתיקון 54 לפקודה.

טענת ב"כ העותר, כי סעיף 3(4) לתיקון, כולל שני תנאים מצטברים: ביצוע עבירה שנעברה מתוך כוונה לפגוע בביטחון המדינה ושכלולה בצו, אינה מתיישבת עם לשון החוק והצו. משהורשע העותר, במסגרת ההליך לפני בית המשפט הצבאי בעבירה שהוגדרה כעבירת בטחון, אין למשיב כל סמכות להתערב בסוגיה זו אלא ליישם את פסק דינו של בית המשפט הצבאי ככתבו וכלשונו. שונה הדבר, בכל הקשור לסיווג האסיר בתוך שב"ס, החלטת סיווגו קשורה בקשר הדוק לתנאי מאסרו ולפיכך ובהתאם לנוהלי שב"ס מחייבת בחינה פרטנית הכוללת מספר תבחינים, ואינה מתבססת אך ורק על טיב הרשעתו.

משלשון הצו והחוק מספקות מענה מלא למושא העתירה שלפנינו, לא מצאתי להרחיב באשר לטענה נוספת שהעלתה ב"כ העותר, ולפיה על המשיב לבחון בחינה פרטנית של נסיבות ביצוע העבירה ואין מקום להסתפק ביישום טכני וגורף,

מקום שאסיר מורשע בעבירת בטחון. למעלה מהצורך, אפנה בעניין זה להחלטת כב' השופט פרידלנדר, על נימוקיה היפים והמשכנעים, בעת"א 15850-08-20 **סאמח חאמד נ' שב"ס**, מיום 25.8.20 (עוד ראו החלטת כב' הש' בן חמו, בעת"א 28655-12-18 **יברגימוב נ' שב"ס**, מיום 16.1.2019).

סוף דבר, תקופת מאסרו של העותר חושבה כדין, לפיכך, העתירה נדחית.

פסה"ד יישלח לצדדים.

ניתן היום, י"ז חשוון תשפ"ב, 23 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.